

tása a nagy mennyei örömtől oly nagy volt, hogy hálaimájától visszhangzott az egész épület. Isten csodálatos dolgot művelt a drága kis Irmisike atyafival, beteljesült rajta a 8. zsoltárban levő drága ígéret, hogy: „A kicsinyek és csecsszópók szája által dicsőíted meg magadat, hogy a gyűlölködői és bosszúállót einémítsd.” A kis Irmisike harcolta a szentek harcát a sátán ellen, leesett, hempergett, kiáltott és kiált az Urhoz és megnyerte a Szent Lélek keresztségét és buzgón harcol tovább, drága kis kacsólt ég fejé emelve imádkozik, beszél idegen nyelven. Komoly, okos és a magyarországi Istengyülekezetek legfiatalabb tagja, de talán az egész világnak is. Ha tehetségem volna Irmisike atyafijait lelényképeztetném, hogy e lap jövő számában bemutassam őt olvasóinknak. A keresztség után fölmentünk budapesti gyülekezetünkbe és ott megtartottuk nagy lelki örömeink között Istenítiszteletünket. Kérjük az Urat, hogy tartsa meg az Ő nyájában e drága lelkeket és legeltesse őket már itt e földön Ő maga, míg egykor mennyben karjai közé szorítva tartja örökké Ammen Jel. 21. 4.

I. Korintus 15. r. 9—10. v.

A nagy keresztyén üldöző Saul, midőn megtört szívvel Krisztus foglya lett, mint a többi apostolok, legtöbbször ő is saját népe között kezdett prédikálni, csak midőn a zsidók szívüket megkeményítették, kezdett missziót a pogányok között.

Munkáját mindenütt fényes siker kísérte, mivelhogy a bűnösök száza és ezrei ismerték meg Krisztust. Hogy az Ur egy földi halandó által végezze dicső munkáját, szükség, hogy előbb megalázza, megtisztítsa.

Igy tett Saulal is, ki midőn a papoktól nyert meghatalmazással kezében, elindult Damaszkusba Krisztus népét pusztítani. De nem érthette el célját, mert egy csodálatos fény és hatalom, egy mennyei erő a földre sulytotta őt, és midőn az Ur szavát követve hallgatott Anánias tanácsára, felruházta a Szent Lélekkel és hittel.

Olvasd el csak figyelmesen az Apostolok cselekedete 9. részét.

E néhány sort azért tartottam szükségesnek elmondani Pál apostol életéből, hogy rámutassak arra, mihédon tisztul meg bűneiből az Urnak kiválasztottja.

Hála Istennek, hogy gyülekezeteinkben ma is fordulnak elő Saul megtéréséhez hasonló esetek, midőn az ösztört szívű bűnösök zokogva siratják meg a világnak élt éveiket, felemelve szívüket és kezeiket a nekik nyújtott kegyelemért.

Megtörténik ilyenkor, hogy az isteni erő érintése folytán némelyek remegnek, mások

pedig miként Saul, a földre esnek, midőn az Ur megtisztítja szívüket.

A megtisztult szívben aztán, midőn a Szent Lélek helyet foglal, bizonyápot tesz magáról az idegen nyelven való szólással, melynek követni kell a Krisztusban hívőket. Olvasd el csak Márk év. 16. r. 17. versét, Cselekedetek 2. r. 4. versét, 10. r. 44—46-ig, 11 r. 15—16-ig, 19. r. 6. v.

A mai kor bibliaolvasói közül sokan azt állítják, hogy Pál apostol sokat köszönhet Gamáliel rabbi lábainál szerzett tanulmányainak, mert azok nagyban hozzájárultak Isten országának építéséhez.

Azonban Pál szavai, melyek nem az emberi bölcsességet, hanem Isten kegyelmét magasztalják, teljesen felvilágosítanak bennünket e bibliai bölcselkedők tévedéséről.

Az Ur Jézus, valamint az apostolok tanításából kitűnik, hogy az Ur muokása nem lehet a kényelem embere, I. Kor. 4. r. 12. v., Csel. 18. r. 3. v., I. Thess. 2. r. 7—9., II. Thess. 3. r. 8. v., Csel. 20. r. 33—34.

A Szentírás olvasása folytán hisszük, hogy mennyei Atyánk oly munkásokat küld nekünk, akik példái lesznek gyülekezeteinknek, imádkozunk ezért, hogy úgy legyen!

Oh mily nagy szüksége van a Magyarországi Istengyülekezeteknek is a Pál apostolokra, akik eltelve Istenierővel, szólják az Istennek ígéjét ne csak szóval, hanem életükkel is tükröként fündököljenek, hogy akik az Isten tükrébe néznek, megfogassanak a Szent Lélek által, nem az ékesen szólás hatalmától, hanem az Igazság cselekedésétől melyet a Pál apostolok nemcsak szólnak és ajánlanak, hanem nagy buzgalommal és kitartással úgy futnak, mint nem bizonytalanra és úgy viaskodnak, mint aki nem levegőt vagdos, hanem testét alárendelve a lelkieknek él, hogy Mig másoknak prédikál, maga valamiképpen méltatlanná ne legyen. I. Kor. 9. 26—27.

Megjelenési határidő bizonytalan.

Kiadja az Istengyülekezte központja Magyarországon. Budapest, IX., Üllői-ut 111. sz. II. em. 43. szám.

A szerkesztésért felelős:
FARAGÓ GYÖRGY.

„TÖRÖLVES” Könyvnyomda Budapest V. Vadasz uca 32.

APOSTOLI HIT

Tusakodjatok a hitért, mely egyszer adatott a szenteknek. Judás apost. levele 1. 3.

Atyafiui összejövetel Csetényben.

1926. december 5-én tartották a Magyarországi Istengyülekezetek első atyafiui összejövetelüket Csetény Veszprém megyei községben, amelyen számos gyülekezet képviseltette magát. Dacára a kellemetlen időjárásnak, nagy lelkesedéssel és örömmel kezdtük meg az összejövetelt Istenítisztelettel. Szállt, zugott a hálaének és ima sok hívő ajkáról a menny felé. „Oh mily szép Istennek hajléka, hol egyesül a szentelt nép”.

A gyűlés elnöke: Faragó atyafit, előadó: Boros atyafit, jegyző: Deák atyafit választotta.

A gyűlés első pontja volt az, hogy az Isten gyülekezte, amely az első pünkösd alapján áll, többféle gyülekezetből és több különféle fellegüsü hívőkkel alakult, azért kívánatos, hogy ha egyesülünk, úgy mint az első pünkösdkor mi is kitartással egyakarattal egyesülettel egy megyeséget alkossunk. Apr. 1927. 46—47. A gyűlés örömmel fogadta.

2. Az előadó a vasárnap okos és Istennek tetsző megszenteléséről tartott előadást, kiemelve, hogy az Ur napja nem az ótestamentumi szombat, amelyen tüzet rakni, vagy a legszükségesebb dolgot elvégezni ne lehessen a hívőknek, de ne legyen vasárnap kivételesen mint a világ urainál a nagy sütés és vendégszolgálat napja, hanem vasárnap eljegyünk meg a legszükségesebb testi csukélységgel, hogy az Istenítisztelet asszonyatyánkfini is pontosan részt vehessünk. Egész héten lehet másképpen élni. Ajánlatos az Ur napján a teljes napi böjt és egész nap az Istenítiszteletben való foglalkozás. Azonban ez nem kötelező.

3. Az előadó beszédet tartott arról, hogy mit hisznek a pünkösd gyülekezetek.

Hiszik az újaszületést és megtérést, amely által az ömbert teljesen le kell vetkőzni és az új lelkiember feltámadását, mely a Szent lelki keresztségben, melynek jelei az elpecsételésben a lelki ajándékokban, melyek ördögűzés, betegek gyógyítása, idegen nyelven szóolás, profétálás, elragadtatás, Igehirdetés, adakozás, szentlátásokban nyilvánulnak meg. A kitartó hívőknek ezt bírnia kell, de ezekből legalább 1 talentumának lennie kell, amellyel aztán a szentülélő fogadását megtartó hívő Isten segédelmével az Ur Jézus Krisztusban való hit által gyarapít.

A konferencia félben maradt mert az Ifju-

ság tartotta meg rendes óráját. A csetényi fuvós zenekar több szép éneket adott elő melyek nagy lelkesedést váltottak ki a hallgatóságból, melyek közül kiemeljük a „Jövel az életvizezhez”, „Szent, szent, szent a mi Istenünk” kezdetű énekeket. Aztán ifj. Kalincsik és Papp József atyafiak szóltak ifjai hévvel nagy lelkesedéssel a hallgatósághoz. Majd szavaltok következtek, melyek közül megragadó és lebilincselő hatással volt a Kovács Zsuzsika „Simon harizmos házána!” szavaltja. Az ifjuság szent órája után 1 órakor ért véget. Hétfőn délelőtt 10 órakor megkezdődik Isten áhánahagyott gyülekezetek Istenítisztelettel, mely alkalommal Faragó atyafi szolgálat. Folytatva Jeremiás vármései 3. részét, melyből alapul szolgál a 41. vers. Emeljük fel szívünket zeneikkel egyetemben az égbe, az Istenhez, mi valkizünk és engedelmek volunk azért nem levezet. Isten, mely alkalommal Isteni indóleg emelle ki előttünk, hogy a testi Izrael állni sorba sulyedi és hálygyolnak üldözni, melyért a Jehova büntető karja szelvézta őket, mely felett air, kesereg az Isten prófétája, hogy az Ő szemeinek látnia kellett az Isten nape ronlását az elhajlásért, a bűnért. Milyeszen kik általmentek e helyen, hirtetnek meg, mily pusztává tette Isten a halad, melyes vasárnap őti Isten emeli fel győzomból ékezni úra nap, ped, sorokanjen fel a Sion leányra. Kovács József példs ez az új lelki Izraelnek az Isten újtestamentumát kiválasztott népének, hogy felvéljünk a hitnek fejedelmére és olvészőzje az Ur Jézus Krisztusra, ki emberre lett mi értünk, hogyuj életben járjunk szentül megszűzve e testet minden Ő kívánságaival, nehogy osslyedünk, mint a testi Izrael. Hanem mint lelkiek okosan gyermeki alázattal szánle emül, hurok-nunk, kiáltanunk, tusakodnunk kell a szentek harcát, mely egyszer adatott a győzelmre. A harcolónak bizlónak kell lennie a győzelem felől. Ugy ina mint nem bizonytalanra. Az Isten kilarló gyermektől csak a győzelem biztos reménye kecsgetheti, a Nébő hegyeről Isteni kell hitének szárnyain a tündöklő Kanaán az örékélettel és a csillagos ragyogós koronával egyben. A kinek füle van hallja, mit mond a lélek a gyülekezetnek. Ha csak e világon bíszel a Krisztusban, minden embernél nyomorultabb vagy, de a hívő előtt feltárul hitben a mennyei Kanaán, kezünkben a kulcs a biztos bemenetelre, feltárul a hívő előtt a szentek

szente, ketté hasad a kárpit és a hívő a Szent Háromság titkaiba pillantva elérkezik vágyát, hogy már nem hitben jár, hanem szent látásban. Dicsőség az Ur Jézus Krisztusnak, Halleluja. Tehát atyámfiai ez a kulcs mindnyájunknak meg is kell, hogy legyen, mert a kétkedőnek az Ur semmit sem ad, de a hívő elől feltárja önmagát. Tehát, ha a mi szabaddá Istenünk minket mindennel ellátva fel-emelt, gyermekeivé fogadott, bűneinket az Ő Szent Fia érdeméért megbocsátotta, legyünk az Istennek tisztá, szent, szeplőtlen élő templomai. Jaj annak, aki az Isten templomát megfertézteti. Mi e földi életben, a pusztai sivatagban járunk, tehát be ne piszkítsuk menyegyeri ruhánkat babilóni vagy egyiptomi kívánságokkal, mert az Isten országát nem láthatják sem a fővények, sem az irigyek, sem a haragok, sem a telhetetlenek, sem a kettősszívű lágyemeleg, sem a hamisságszelekedők. Azért vigyázva küzdj, imában tusakodj és bízva, bizzál! Az Ur közel, immár az ajtó előtt áll, harcold hát a szentek harcát, míg eléred a végeit, az örökéletet a ragyogós csillagos koronával, amely után sóvárgunk, áhítunk, mely egyetlen biztos reménységért egygyé keresztelkedtünk az Ur Jézus Krisztusban és a melyet megad az Ur a kitartó és mindvégig szentül küzdőnek, mert megígérte. Ammen. Azután elénkeltük az „Ama szép honfelé” című éneket.

Ezután a gyűlés ismét folytatva lett. Előadó feltette a kérdést, hogy az Isten gyülekezeteiben kik hirdelhetik az Isten Igéjét? Mivel az Isten népe egy szent, harcoló nép, ahol a legfiatalabb gyermek is tükröként fénylik, küzd és harcol szent erőben a bűn és világ ellen, milyen bátor hős legyen hát a tükrök-tükré, akibe a gyülekezet néz. Sokan hozzá szóltak a tárgyhoz, többen kívánták, hogy az Ige-hirdető okvetlen bírjon a Szentlelki keresztiséggel és annak látható gyümölcseit termő új teremtmény legyen. Alkalmatos a beszédben és ne legyen új ember.

Faragó atyafi zárókérdés a kávetkezőket kívánja az Ur lelke által az Igészólóktól, hogy „a hitnek titka meg legyen náluk, tisztá a lelkiismerettel.” (Tim. 1. 3. 9.) Továbbá amint Mózes törvénye szerint (Mózes III. 21. 18.) „Az oltárhoz szent szolgálatra egy férfú se járjon, akiben valami testi fogyatkozás leendő.” Mi pedig lelkiileg elvárjuk, hogy az Ige-hirdető fedhetetlen, mértékletes, illedelmes, vendég-szerető, a tanítóra alkalmas, a kiválalók előtt is jó példával járó, hosszútűró, alázatos, kegyes, a szeretben mindeneket felülmúló, szolgálat szolgája, mindenkor adó, soha senkitől sem kérő, testiek után nem kapkodó ember legyen a gyülekezet szolgája. Nehogy a Sátán lábba csapó zsákmányának tartsa az Isten népét. Mert ez utolsó idők, amelyekben élünk, nem azok az idők, amelyekben az áldozatok

kövérit szedjük. Az Ur őrizze meg az Isten népe közt forgolódo szolgákat Eli pap fiai bűnétől. Ez nem az a kor, amelyben az Isten gyermekei testi jókat halmozzanak fel. (Kir. II. 5. 26.) A mai napok a kitartás, a szolgálat napjai. Az Isten gyermekének Nehémiásként kell küzdeni egyik kezében karddal, mely az Isten Igéje, másik kezében pedig a hitnek építő mérő zsinorjával, hogy épüljenek Jeruzsálem szent falai (Nehémiás 4. 17.). Meggondolván, hogy a mi Mesterünknek az Ur Jézus Krisztusnak szent és hűséges szolgálatait sokszor meg hajlék sem kínálkozott, ahol éjjeli szal-lásra lehajtsa fejét.

Tehát kedves atyámfiai, akik mindezt a drága dolgokat óhajtják birni az Uról, álljanak elő bátran és hirdessék az Isten igéjét az Ur népe között önzetlenül, semmi fizetést nem várván emberektől, hogy majd az Ur ama napon megfizethessen nekik. Mert ha itt elveszük jutalmunkat, mimódon várhatunk jutalmat Istentől.

Erre a szent munkára felajánkoztak Bors és Deák atyafiak, kiknek utiköltségeiről a gyülekezetek gondoskodnak. Az Ur adjon áldást az ő munkálkodásukra. Azután megalakította a Magyarországi Istengyülekezete központját Budapesten Üllői-ut 111. sz. II. em. 4. ajtó. Sebestyén István atyafi lakásán. Ahol az Istengyülekezete máshely hiányában már 6 éve tartja Istentiszteleteit. A központ pénztárnokává Sebestyén atyafi lett választva. És elhatározta az Isten gyülekezete, hogy bevezeli az Isten népéhez illő adakozást és jótékonytságot gyakorol mindenekkel, de főnépen az ő hitének cselédeivel (Gal. 6. 10.). Először szűkebb körben, a saját özvegyeinket, árváinkat, munkanélkülieinket támogatjuk, de ha időnk és tehetségünk engedi kiterjesztjük ezt az egész világra. Mert az Isten a jókedvű adakozót szereti.

Minden ilyen adomány a központba Sebestyén atyafi címére küldendő és a segélyre szorultak is ide folyamodjanak, mert tehetségünkhöz mérten innen támogatunk minden rászoruló. Minden esetben szem előtt tartván az apostol szavát „Jobb adni, mint venni”. Ezzel a gyűlés véget ért.

Este Istentisztelet volt melyen az Igével szolgált Szalay atyafi Somogy megyéből Darányból. Ezt követte az Uri Szent vacsora kiszolgáltatása. Ezek után nagy örömeik között osztott szét a gyülekezet a késő éjjeli órákban. néhány kedves nap emlékével a szívekben. Elmélkedvén a családi tűzhelynél arról a drága igazságról, hogy „Mily jó és mily gyönyörűséges dolog az atyafiaknak együtt való lakozása, mert itt időzik az Ur és ide küld áldást és életet örökké.

Boldog nép az, amelynek így vagyon dolga, boldog nép az, amelynek Istene a Jehova. (Zsolt. 133.)”

Naámán.

Elezius próféta idejében sok bélpoklos volt Izraelben és azok közül egy sem gyógyult meg, csak a Sírától való Naámán. (Lukács ev. 4. 27.)

A királyokról irt könyv 5 részében van megörökítve, hogy hogyan gyógyult meg Naámán a siriabeli seregek hadnagya hitáttal, mert Isten ebben a pogány hadnagyan akarta magát megdicsőíteni, hogy lássák az emberek, hogy van még Isten Izraelben és Istennek hű prófétája Izrael földjén, akit Isten gyógyítási erővel ajándékozott meg.

Izrael királya megszággatá ruháit, amikor a Sírabeli király hozzá küldé hűséges hadnagyt és imígy kiálta: „Avagy Isten vagyok-e én, hogy megöljek valakit és aztán újra megelevenítem”. (II. Kir. 7.)

Bizonyára a pogány király ismét belém akar kötni, hogy ismét háborura kényszerítsen, gondolá Izrael királya.

De mikor az Istennek prófétája meghallotta, hogy a király megszággatá ruháit, küldé a királyhoz ilyen üzenettel! „Miért szaggadtad meg ruháidat, hadd jöjjön hozzám Naámán és hadd tudja meg, hogy van Izraelben Isten és annak Prófétaja (8. v.) Elméne azért Naámán minden kíséretével a próféta háza elé és megállá annak ajtaja előtt.

Elizeus pedig követet küldé hozzá és mondá: „Menj el és fürödjél meg a Jordán vizében 7-szer és megtisztulsz. Naámán haragra gerjede. Mit ő a kis Jordánban fürödjön meg, hiszen Sírabelben pompás, dus, gyógyforrások vannak, a Damaskus, Abana, Parpar Izrael minden vizeinél jobbak, miért kellett ide fáradnom, azt hittem ki jó elem a Próféta illeténde a fájdalmas sebhelyet, imádkozik és úgy meggyógyulok bélpoklosságomból. Szolgái és barátai kik vele valának inték és kérék őt, hogy miért nem teszi meg, hiszen ha a próféta valami nagyot kívánt volna akkor is meg kellene tennie, hiszen életéről van szó. Szót fogadott a beteg és hitt, engedett az intésnek és megfürdött a Jordánban hétszer és mint a szent Ige megörökíti megtisztult mint egy kis gyermek és megújula az ő teste.

Kedves olvasó! Ha beteg vagy, testi vagy lelki beteg, van még Isten az éghen és azért adá le egyszülött fiát, hogy aki hiszen ő benne rendíthetetlenül, biztosan meggyógyul. Jézus mondá: „Ha hiszel meglátod az Istennek dicsőségét.” (János ev. 11. 40.)

Mert amiképpen felemelte Mózes a kígyót a pusztában akképpen kell az ember fiának is felemeltetnie, hogy a kívet megmárt a bűn testi kígyója ha hittel néznek fel a Golghotára gyógyulást vegyenek és el nem veszve az örök életet vegyék (Ján. ev. 3. 14-15.)

Nem földi pompa, nem ceremónia, kell a lelki és testi gyógyuláshoz, hanem teljes hit, hol találd ezt meg, hol találnád máshol mint Isten megváltott és megszábitott gyermekei közt, akik hittel kiáltanak és harcolnak a betegek gyógyulásáért, a bűnösök megmentéséért. Jöjj tehát ne légy gőgös hívő. Jöjj Krisztushoz ő az egyedüli gyógyító erő. Lásd Naámán is felfigyelt, amikor az ő feleségének kis szolgálója a kis fogoly zsidó leány fősóhajtott hittel: „Vajha az én Uram szembe lenne Izrael prófétájával kétség nélkül meggyógyulna. Olvasd el az egész részt.

Lásd kedves Atyámia így kell hinned, mint az a kis zsidóleány hitt akiben aztán Isten megdicsőítette magát. Higyjed, hogy a gyülekezetünkben (lelki közösségben) nincs szép cifra Imádkozó hely, nincs kórus, nincs arany urvacsora készletünk még ékesen szóló teológiát vagy prédikatori iskolát végzett hitzőnőkünk sincs és még is ha hisz valakit a gyülekezetbe azzal a biztos tudattal hívő a bűnöst, a kétkedőt a gyógyulni vágyót, hogy nálunk van Isteni erő, szent tiszta törekvés, teljes hit a Megváltóban, odaadás és teljes alázatossággal hinned kell, hogy aki egyszer ami Istentiszteletünkön megjelenik érintetlenül nem távozhat onnan, valami megfoghatatlan hatalom kell, hogy lebilincselje és egész életén át észébe jusson, hogy egyszer volt hívők közt.

Gyülekezetünkben látnia kell a Jordánban megfürdött és megtisztult lelkek örömet a Krisztus véreben megízaltak halálját és dicsőségét és az Isten Szent Lelkének gyümölcseit, mely a lelki ajándékokban nyilvánul meg. Higyjél hát és meglátod Istennek dicsőségét. Add át magadat teljesen Istennek, hogy munkálhassa lelkedet. Az a gyülekezet amelyben nincsenek meg a Szent Lélek ajándékai hollak, mondatnak élni, de mégis hollak, mert megtagadják Istennek erejét. Elvezetjük hát Istennek ingyen kegyelméből nekünk juttatott ajándékait el nem ásván a talentumokat, hanem használjuk azt a lelkek megmentésére, kiknek adatott mérték szerinti. Ha gyógyítási erőt kapsz safrádkodj vele, hittel nem kérkedj, ha ördögűzési ajándékod van, vigyazz hogy hatalmába ne ejtsen akit te kergetsz, ha nyelveken szólsz építsd lelked a Szent Lélek által fel ne fuvalkodj, mert Isten az aki adta nekéd az ajándékot és ő az aki el is veheti, ha örökösen nem csügg rajta hitzedem. Adjon az Ur e lelki ajándékokból gyülekezetünknek és egyes atyámfiaiak bémértékkel, hogy a leglősebb is közülünk teljes hittel hitjen, hogy élet van ami közösségünkben és ha a bűnös vagy beteg velünk együtt hittel felkiált biztos gyógyulást nyer.

Ilyen hitben éljünk és akkor a Naámánok biztos gyógyulást és felüdülést vesznek közöttünk és ami örömünk teljes lesz a Krisztusban vég nélkül. (Jakab apostol levele 5. 13-20.)

A tatabányai gyülekezet fél évi története.

Alig bírom leírni az örömtől mi történt eme bányatelepen, ahol a nagy vasművek zajába a szengőzár lüstbe, a korcsmák a mozik nehéz levegőjébe, a törpe egyöntetű házak utcáiba, a rendes vagy rendetlen konyhák egyhangúságába; a méla bánatos szívekbe e szó kiált, vagy lopózik bele: — Isten.

Talán nem is oly idegen e Szó?... Indulatosságot, szeszénységünket, tudatlanságunkat, lájaldalmunkat, próbáltuk eddig annak káromlásával kifejezni az Istent nem ismerő gyáva emberek.

Sőt ma, amidőn annak hatalmas ellenséges elemeket, csulolókat, Ot eddig nem tisztelőket hajt, vesz, hatalma alá, teszi gyermekeivé: — most amidőn az, aki eddig Isten tisztelőnek (hívőnek) látszott ellenségévé vált Isten ügyének, most amidőn Isten maga megjelent (nem testben, Lélekben) ezek és ezek nyertek e szó hullatára, különösen ha imádják Ot.

De az neki dántethi meg a valóságot, amely valóban Istennel zeng dicseretet, amely valóban embernek hirdeti szeretetet és békét I. Ján. 4. 16., amely valóban a nagy dicsőségéről beszél, mely lenyúlt Tatabánya népehez.

Csodákat látja el az emberek között és sokan szertelik, hogy látnák a boldogságot. Kéz, hangja, ugrándozó, idegen nyelven beszélő de mégis a békéről, szeretetről, Istentől beszélő, nagyon-nagyon boldogok látnak embereket.

Hogy azonban ez a boldogság, nem feladás és nem belépszés, hogy az az Isten nyelvével Istentől jó Észünk 28:11—12. vajmi békét értil. Mégis e szűkös értelem és bő ellenség dacára Isten munkájáról, annak követőiről beszél egész Tatabánya népe, Ganyolók százával találkoznak, akik mint Isten követői lépnek fel.

Bányában dolgozó testvéreink veszik ki ebből tiszta részüket. Azonban nem isentli azt ez még, hogy ezzel gátolva volna az isteni munka.

Mi történt Tatabányán fél év alatt?

Az történt, hogy a Mindenható, azt a 8—9 tagból álló imádkozó szeretetegységben élő, kis csoportot, amelyek közül az első kb. 4 hónapja részesült az Isteni keresztségben, úgy megalkotta, hogy a kis gyülekezetben, most már közel fél száz lelket vallja Atyjának az Urat Dicsőség érte Nagy Nevének.

Hogy ez a Sátánnak nem tetszik, az természetes. Tánad is bennünket mindenfelől. Sokszor viharfelhők torzítottak már kicsiny hájónk felett, de az kiment bennünket a bajból, hogy nem ember a kormányos. János ev. 6. 16—21., 16. 33. Luk. 8. 22, 25.

Amikor átengedtük magunkat a félelemnek, a kicsinyhitűségnek, ha engedték magunkat a Sátántól felmagasztalni, Jakab 4. 10. elmaradt az áldás. Azonban a hívők imája Ap. Csel 4. 23—31. de különösen Isten szeretete nagyobb egy kis megalázkodás után megjött sebesenzugó szárnyakon a Szeretet és azután az áldás. Nagy örömnappjaink vannak, e sorok írója is örök hálával tartozik az Urnak, mert egész családjával 6-an megnyerték a Szentlelki keresztséget. Egyik nővérem ez alkalommal meg is gyógyult. Az elmúlt hetekben sok örömnünk volt, ismét 6-an nyerték meg a Szentlelki keresztséget. Karácsonykor ismét heten nyertek Szentlelki keresztséget. Dicsőség érte az Urnak! E sorok írása után két nappal újra ketten nyerték meg a Szentlelki keresztséget. Boldog az a gyülekezet, ahol nem ember, hanem az Ur maga a kormányos. Béke legyen az Ur népén és áldás mindenütt. Siroky István.

Egy örömnapp.

Nagy örömben volt része a tápiószéki Istengyülekezetének január 2-án, amikor két Szentlelki keresztséget nyert egyén hűvette Megváltónkat a hullócsirbe. A bemerítést szép számú közönség jelenlétében a szabadban Doák atyafi vezette. A bemerítendőkhöz két férfi és négy nő a nagykövét Fehetszédő és egy lány Uriba voltak. Felolvasás előtt, hogy a kis gyülekezet csak most alakult. Dicsőség érte az Ur Jézusnak! Kérjük atyánkhait imádkozzanak e kis gyülekezetért és az újszülöttekért, hogy mindvégig megállhasanak a kegyelemben és elvessék egykor hűségük jutalmát. E napon bőven tapasztaltuk tényleg meghaladását, mert négyen kaptak Szentlelki keresztséget és többen meggyógyultak hosszú ideig tartó betegségeikből. Adjon az Ur az Ő népének mindenütt hasonló örömet. A seregek Ura velünk van, a Jákob Istene ami várunk. Zsolt. 46. 12.

Kiadja az Istengyülekezetek központja Magyarországon. Budapest, IX. ker., Üllői-ut 111. szám II. emelet 43. ajtó.

A szerkesztésért felelős:
FARAGÓ GYÖRGY.

Nyomatott: Faragó József könyvnyomdájában Rákospalota, Szentmihályi-ut 2 szám.

APOSTOLI HIT

Tusakodjatok a hitért, mely egyszer adatott a szenteknek. Judás apost. levele 1. 3.

Hit és gyógyulás.

„Bizony mondom néktek, hogy még Izraelben sem találtam ilyen nagy hitet.” Máté 8. 10.

Hit, nagy, csodás hit, sarumal levélve szent áhitattal közeledik feléd, mint Mózes az égő csipkebokorhoz, Mi vagy te hit? Erő vagy, ki hőssé teszed az emberi mindent felett.

Te vagy a legnagyobb csoda, melynek végére emberi elme nem fog jutni soha. Ahol a hit megjelen, ott csodákat szülnék a napok. Hit ámulva olvasom szent történeted. Hit által járt Péter a tengeren, de sülyedni kezdett, midőn hite gyengült. Máté 14. 30. Hit által kígyókon taposotta hetven tanítvány. Lukács 10. 19. Országokat győztek le, a tűznek lángját oltották meg, halottakat támasztottak fel azok, akikre nem volt méltó e világ. Zsid. 11. 34.

Szent áhitattal ejtem ki nevedet: Hit, Te vagy mindenem, mely által megsejtem, meglátom az Istent ebben a nagy bábeli zürzavarban. Hit, te bűvös tükör csak beléd kell tekintenem és azonnal megérezem mint hajol felém az Isten kegyelemmel, irgalommal és gyógyító erővel.

Betegágyon feküdt a kapernaumi pogány százados szolgája. Gyógyszer már nem segített rajta. Nincs már segítség, nyögdecsele a beteg. De ime a pogány százados szívében felgyul a hitnek lángja és elindul, halva Jézusról a betegek gyógyítójáról, a bűnösök barátjáról.

En kicsinyhitű, gondolá magában a százados, hát hogy felejthettem el, hogy ahol már földi segítség nincsen, ott segít bizonynyal a jó Isten. Elmegyek hát magához a jó Istenhez és elhozom tőle az én halálos beteg szolgámnak a segítséget, a gyógyulást.

Igy érkezett a pogány százados Jézus-hoz, ajkán a könyörgő szóval: „Uram jöjj gyógyítsd meg az én szolgám. Elmegyek s meggyógyítom őt. Uram, ne fáradj, csak ints és meggyógyul az én szolgám. Jézus csodálkozva tekintett a századosra: „Hitedet nagyobbak találtam, mint bármely hitet Izraelben. Eredj el békességgel legyen neked a te hited szerint és meggyógyult az ő kedves szolgája abban az órában.

Mond kedves olvasó. Krisztus mértékével mérve, mekkora a te hited, erősebb-e az mint csüggedésed.

Tul éli e hited a betegséget, mely lábada-

ról ledöntött? Ahol hit van, ott csodákat szülnék a napok. Dicsőség az Urnak érte.

Uram, hívő gyermekeid esdekelnek hozzád, hitet adj nekünk, bünyógyító, bűnenyíltó feltámadó hitet.

Hallgasd meg imáinkat hadd halljuk drága szavadat, hogy: „Legyen néked a te hited szerint.” És mondi mindenkor Te magad imáinkra, zörgetésünkre kiállításunkra Amment.

A betegségek legtöbb esete a bűnnek következménye. E végből Isten megszánta a bukott emberiséget, mert szenvedők, csüggedők és reménytelenek voltak. Nem csak a bűn által gyötrettek, hanem a sokféle betegségek által is kellett szenvedniük, melyek által teljesen a sátánnak szolgáltak. E végre szükséges volt a testnek isteni gyógyítása, hogy a sátánnak műve elrontassék. Ez meg van ma is, mert Isten most is gyógyít naponként.

Az isteni gyógyítása a testnek, nem örökké állandósítása a testnek, hanem csak eltávolítása a betegségtől. Volt alkalmam hallani, mikor egy hitetlen azt mondta: ha a hívő ember könyörgését Isten meghallgatja, akkor miért halnak meg mégis az ő gyermekei?

Valami betegségből mint láz, meggyógyulni, nem annyit jelent, hogy soha ebbe a betegségbe ismét bele nem eshet. Vannak emberek, kik meggyógyultak különféle betegségekből, mint reuma, hideglelés, szemgyulladás, nehézkór (frázis) stb. nem következés, hogy ezek ismét nem-e bele esnek előbbi betegségeikbe, minek oka nem más, mint hüllenség az Ur iránt, engedetlenség, vagy más esetben a gondatlan ápolása a testnek, mértéktelenség evésben ivásban, vagy a nemi törvényekben, megtörténik még az által is, hogy valaki meggyógyul a hitben, miáltal a betegség ismét vissza jöhet.

Vannak isteni ígérek, melyek a hívő embernek szólnak, hogy ha hűen járnak az urnak utáiban, akkor betegség nem környékezi meg őket. Ezen ígérek azoknak, akik az Ur után nem járnak. A belső emberük örökké tartó és ép azért betegséggel soha nem kísérhető, úgy, hogy még itt a földön elpusztulhatna. Miért is szükség minden bajainkban, betegségeinkben Istenhez járulni, hogy erejével minket megszabadítson. Mikor egy bűnös bűneit megismerve Istenhez tér és kéri bűneinek bocsánatját, azt meg is nyeri, de egybéként betegségből ezáltal nem szabadul meg.